

Sürgün 6

– Ahmet Akkoyun · 30 Aralık 2010

Sürgün (6)

Yorgun şafaklarımın çiğdem yüzlü güzeli
Söylenmemiş sözlerin satır arasındayım
Mütebbessim halinle bırak dinsicin gazeli
Yokluğunda zamanın kahır yarasındayım
Yalnız sana kurulu bu sevdanın ezeli
Yorgun şafaklarımın çiğdem yüzlü güzeli

Öyle bensin ki bende lebâleb doldu sinem
Hasretini su gibi yollarda içiyorum
Bütün isimler sensin Leyla-Şirin ve Senem
Yol vermeyen dağları ortadan biçiyorum
Gevher-i yekpâremsin en güzide hazinem
Öyle bensin ki bende lebâleb doldu sinem

Yokluğun katlim demek gün be gün eriyorum
Sen şimdi uzaklarda hür düşünce esiri
Başımı öne eğmiş biçare yürüyorum
Yalnız sana adadım şiirler ve nesir'i
Zamanı sona doğru ümitle sürüyorum
Yokluğun katlim demek gün be gün eriyorum

Tek derman gözlerinin içindeki kelepçe
Fecir vakti sesini uzatmalı karayel
Feleğin isyanını dökmeli kepçe kepçe
Ya bir gece ansızın ya da gün doğarken gel
Hasret omuzlarımı sermeden en son göçe
Tek derman gözlerinin içindeki kelepçe

Bütün yollarım sensin dönüşüm yine sana
Sımsıkı sarmalısın bir sabah gördüğünde
Adını yazmalıyım yan yana âsûmâna
Vuslat ışk'ı gölgemi gölgene serdiğinde
İşte o gün sürgünüm erişecektir sona
Bütün yollarım sensin dönüşüm yine sana

Bize bizden yadigâr en safî can sırrımız
Her sabah kalpten kalbe gülümsemeli yüze
Asra ferman vermeli sinemizde hârımız
Belki bir gün gelecek bahar dolacak güze
Ve asla olmamalı bu sevdadan âr'ımız
Bize bizden yadigâr en safî can sırrımız

Ümidi kesti gerçek kezzaptan daha keskin
Oluk oluk akıyor çilelerim saçımdan
Yıllar yılı dolaşsam yorgun virân ve miskin
Duman bile kalmasa öksüz feryat suçumdan
Vuslatsız sabahlarım kalbi eder mi teskin
Ümidi kesti gerçek kezzaptan daha keskin

Meğer koca yalanmış değışmez denen dâvâ
Buz üstüne yazılmış mazi denen berceste
Akıl gurbete gitti delilikse bedava
Son rüya açılırken Ummanlara aheste
Mendirekte ağlıyor vefaya kalkan livâ
Meğer koca yalanmış değışmez denen dâvâ

Bendeki sen yaralı mahdûmu şimdi yetim
Unut; kefenim diye seni kabre seçişi
Melek sâfiyyetine miras can emanetim
Belki hicrân yazacak hâlden hâle geçişi
Artık sona yaklaştı belki de esaretim
Bendeki sen yaralı mahdûmu şimdi yetim

Ne çıkar deli dese bana bakıp ahali
Ayakta selamlardı görseydi bizi bahir
Makberî'ye çok ağır hasretinin vebali
Ukba'ya sözlenmişiz ezelimsin ve ahir
Son bir defa görseydim bari o gül cemali
Ne çıkar deli dese bana bakıp ahali

Makberî – Ahmet Akkoyun.....08/09/2010.....13:50.....İst